

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milián.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton
Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert
Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolàs
Tomàs, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.

La majoria alegre

Ningú, absolutament ningú, pot menystenir la dimensió i la importància de la votació del 9 de novembre. Els qui ho fan es desautoritzen ells mateixos. I més quan parlen en nom d'una "majoria silenciosa" que no vota mai com a tal els qui prenen el seu nom en va. Dos milions dues-centes cinquanta mil persones, una xifra encara provisional, van expressar de manera contundent que Catalunya té dret a decidir. I una part enorme d'aquesta gentada, quasi dos milions de votants, es van decantar per la independència de Catalunya. I ho van fer en unes condicions irregulars i difícils. Perquè hi ha sobiranistes i independentistes, pocs però significatius, que es van abstenir amb la convicció que la consulta, organitzada colze a colze pel Govern i la societat civil més compromesa i activa, no era el referèndum vinculant que reclamaven. I també perquè votar diumenge passat volia dir enfrontar-se a l'Estat i assumir-ne les conseqüències. Definint-se i identificant-se. Arriscant-se a alguna mena de represàlia indeterminada però real.

La majoria alegre, doncs, del país, va convertir la convocatòria a repèl de Govern i partits sobiranistes en un èxit. Darrere les xifres hi haurà ara, també, l'enumeració de les conseqüències que cal tenir en compte amb lletra més petita. Com ara quin profit polític en trauran els partits del denominat bloc sobiranista. I, més important, com administraran cadascuna d'aquestes forces, començant pel president Artur Mas, la victòria. Perquè el 9N només ha estat una fase més, tancada de manera brillant, però insuficient, no cal dir-ho. A partir d'ara tot l'arc polític que s'identifica amb el dret a decidir o amb la independència hauria de definir quines seran les pròximes etapes. I ho haurà de fer considerant els sentiments i les necessitats de dos milions de persones.

La fase que es va obrir aquest dilluns serà molt més complexa. Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Iniciativa i la CUP han de tenir ben present que en la majoria de la societat catalana hi ha impaciència. Tota aquesta gent, que diumenge va superar el suport electoral que van rebre aquestes opcions en les darreres eleccions al Parlament, té pressa. Se sent impacient perquè, de fa anys, quan es va convocar la manifestació contra la sentència del Tribunal Constitucional que va mutilar l'Estatut i quan es van organitzar les consultes sobiranistes, van mamprendre un camí que alguns consideren massa llarg. Satisfere aquests anhels vol dir també definir noves etapes que no s'eternitzen. La "majoria alegre" real no pot ser utilitzada i decebuda en nom d'interessos particulars legítims però allunyats del gran interès col·lectiu.

Als nostres lectors

Anàlisi postvida

La consulta del 9 de novembre, convocada a contrapèl, ha estat un èxit, que analitzem aquesta setmana exhaustivament. Àlex Milián en repassa les dades: la participació i els resultats. Vicent Sanchis considera les repercussions polítiques que se'n derivaran i les conseqüències en la partida d'escacs que juguen Catalunya i l'Estat i els partits catalans entre ells. Gemma Aguilera explica els detalls de la votació en una de les zones més interessants del país: el Baix Llobregat. Clara Barbal es mira aquesta realitat des de l'altre extrem: Tremp i la Vall Fosca. Finalment, Àstrid Bierge va viure la jornada enmig dels enviats i corresponsals de la premsa internacional. Un trencaclosques complet que aclareix les claus d'una data històrica.